

הממשלה אצלכם מתנהגת כמו המאפיה"

מאיר לנסקי, אחיו בן ה-72 של סגן ראש-הממשלה **יגאל אלון**, שסיים לפני כמה שבועות את שירותו בצה"ל כ"זקן הקצינים", גילה השבוע בראיון עם **לוי יצחק הירון** שלכדי את דעתו על אחיו ועל אישים נוספים בצמרת: "בלי לראות שהוא אחי, נראה לי, שיגאל הוא כיום הרבה יותר המתאים להיות ראש-הממשלה. אני שולל את דר"כ **כח משה דיין**. הוא אינו מר דברים סותרים. הוא הולך לפני רוח הזמן. יגאל, שאני חולק עליו, הוא עיקבי גם בי דברים לא-פופולאריים. ליגאל יש דעות ברורות, שקולות. הוא נראה לי מתאים יותר גם מ**מנחם בגין** ומ**יוסף ספיר**. בגין נראה לי יותר מדי קיצוני בשביל ראש-הממשלה. הקיצוניות שלו היא יותר מדי קיצונית. **עזר וייצמן** הוא דמות חדשה בורה הפוליטית. נחכה ונראה.

משך שבועיים למלא את מקומו של אחת משחקניות ההצגה המופקת על-ידי בעלה, **יעי קב אגמון**.

מאיר לנסקי, היהודי האמריקאי שנמנה על ראשי ארגון המאפיה בארצות-הברית ושהחליט לפני מספר חודשים להשתקע בישראל ואף הגיש בקשת התאזרחות בארץ, הוא כנראה גם בעל חוש הומור. מספרים כי לא מכבר נפגש לנסקי עם שר-האוצר **פינחס ספיר** כדי לדון עימו באפשרות יות השקעה בארץ. באותה שיתחה הסביר לו ספיר, לדברי הסיפור, את התנאים וההקלות שהממשלה נותנת למשקיעי-חוץ. לנסקי לא היה שבע-רצון, שכן ציפה כנראה לתנאי השקעה נוחים יותר. הוא נראה מוזעזע כשאמר: "מה זה? הרי אתם ממש כמו המאפיה!"

מה הפחיד את אברהם לוי?

במסיבת הכתבים הצביע לוי על שני דברים: "אני מייקץ מפעם לפעם, אבל אינני יודע אם הוא מקבל. אני מבין שבתור שר עליו להתבטא בפומבי אחרת. אני בטוח שבהכרתו הוא חושב כמוני."

האם מרדכי אלון נותן גם עצות לאחיו? "אני מייקץ מפעם לפעם, אבל אינני יודע אם הוא מקבל. אני מבין שבתור שר עליו להתבטא בפומבי אחרת. אני בטוח שבהכרתו הוא חושב כמוני."

האם מרדכי אלון נותן גם עצות לאחיו? "אני מייקץ מפעם לפעם, אבל אינני יודע אם הוא מקבל. אני מבין שבתור שר עליו להתבטא בפומבי אחרת. אני בטוח שבהכרתו הוא חושב כמוני."

לא כל מה שנראה על פני השטח, הוא תמיד מה שמתחת מתחת לפני השטח. ל-משל סגן-ניצב **עזרא גורדי** ברג, מפקד נפת החובות. כשי הוא בתפקיד, לבוש במדי, הוא נראה קשוח אלף אלף. אבל האמת היא שמתחת למדים מסתתרת נפש רגישה. ובמה זה בא לידי ביטוי? במשך שנים

איצ'ה מקובש

מוכתר כפר האמנים עין-הוד (במרכז עם זר), ואשתו אביבה (לידו), חזרו בשבוע שעבר מארצות-הברית, שם ערכו תערוכת גובלנים. בנמל התעופה לוד קיבלו את פניהם בטכס מלא. מימין חפר (הילדה בתמונה), בתו של חיים חפר (מי שמאל), ואיתי גורביץ (הילד), בנו של עמינס גורביץ (מימין), הגישו לזוג החוזר זרי פרחים.

רו הימים כשכל אחד מהעובדים יכול היה להיכנס בכל שעה לעורך האחראי **נח מוז** או למרכז המערכת **רב יודיקובסקי**. השניים התקינו בתוריהם זמזמים, שבאמצעותם הם פותחים את דלתות חדריהם רק אחרי שהם מבררים קוד דם מי הוא המבקש להיכנס.

במאי אמי הגנרלית, **יואל זילברג**, טילפן בשבוע שעבר לאלום הקולנוע בראשון לציון בו העלו את ההצגה ב-אוהו יום. הוא רצה למסור דבר מה למפיק ההצגה. אחרי חצי שעה של תפוס, הורם הטלפון בצד השני: "כל הכרטיסים זמכרו". "אני רוצה...". השיב זילברג. "כל הכרטיסים זמכרו". קטע אותו הקול מהעבר השני. "לא איכפת לי, אני רוצה...". השיב זילברג. "כל הכרטיסים זמכרו". השיב הקול. כל הבקשות והתחנונים של זילברג לא עזרו. את נר ביק הוא לא קיבל. הטלפון פשוט היה מחובר לסליל הקל-טה אוטומטי.

המערכון הטוב, הרע ו-המכוער, השפיע כנראה על **שודמית אלוני**. בפתיחת תערוכת הציורים של הצייר **ג'יל פרחים**, שהתקיימה ה-שבוע בגלריה לים בתל-אביב, ושהכותרה הוקדשו לקרן מתנדבות לביטחון, הגדירה אלוני את המאורע כ"הטוב, היפה והמועיל".

איך הזקין אהוד מנור?

לתערוכה אחרת, של הצייר הצרפתי **ז'אן פירר טייסייה**, שהתקיימה בגלריה בר-כוכב בתל-אביב, נכנס ער ברוארו והסתכל בציורים ה-אפסטרקטיים. אחר גיבש לבעל הגלריה, **נעים כסין**, ואמר: "איך אתה לא מתבייש להציג ציורים של גוי?" "מאיפה אתה יודע שהוא לא יהודי?" שאל נעים. "רואים לפי הציורים", השיב האיש. אגב, לפי ההלכה ז'אן הוא יהודי. אביו אמנם היה נוצרי אבל אמו יהודיה.

האם מרדכי אלון נותן גם עצות לאחיו? "אני מייקץ מפעם לפעם, אבל אינני יודע אם הוא מקבל. אני מבין שבתור שר עליו להתבטא בפומבי אחרת. אני בטוח שבהכרתו הוא חושב כמוני."

הצייר הישראלי **יענקל גינזבורג**, שעשה חייל באר-צות-הברית והתיישב באורח-קבע בושינגטון, עומד לפתוח בעוד שבועות מספר תערוכת יחיד באחת הגלריות המכובדות ביר-חר בעולם — גלריית בודלי-ב-מדיסון אבניו בניו-יורק. פטי-רוניה של התערוכה יהיו לא פחות ולא יותר מאשר הדוכס והדוכסית מברפורד. בינתיים מבלה יענקל חופשה מפוארת בסט. תומאס שבאיי הבריטניה.

מלחמת-תרבות פרצה בי-ישראל. היא מתנהלת מעל גלי-הרדיו ומעל דפי העיתונות. ה-כל התחיל כשאהוד מנור החליף את רבקה מיכאלי בהנחיית אחת מחוכניות הרדיו. בין השאר הוא שלח ברכה ל-יום-הולדתו של ראש הלישכה לאקדמאים במשרד-העבודה **יוסי שריד**, שקיבל בעקבותיה מבול של מברקי-ברכה וזרי פרחים. וואת למרות שיום-הולדתו של יוסי חל לפני כמה חודשים, השבוע בא ההמשך, בצורת מודעה בעיתונים: "ל-פינומון אהוד מנור ליום-הולדת-38 ולשרנית דליה גוטמן ליום-הולדתה ה-36, ברכות מאליפות מעופרה, מי יוסי, משלמה ומדורית". מאחורי השמות הפרטיים, הסתתרו **עופרה פוקס** אשתו של אהוד, יוסי שריד, שלמה ו-דורית ניצן. זה שיום-הולדתו של דליה ואהוד לא חל השבוע, מילא, אבל על זה שהמברכים הוסיפו לכל אחד מהם 10 שנים, על זה עוד כבוא תגובה.

המערכון הטוב, הרע ו-המכוער, השפיע כנראה על **שודמית אלוני**. בפתיחת תערוכת הציורים של הצייר **ג'יל פרחים**, שהתקיימה ה-שבוע בגלריה לים בתל-אביב, ושהכותרה הוקדשו לקרן מתנדבות לביטחון, הגדירה אלוני את המאורע כ"הטוב, היפה והמועיל".

איך הזקין אהוד מנור?

לתערוכה אחרת, של הצייר הצרפתי **ז'אן פירר טייסייה**, שהתקיימה בגלריה בר-כוכב בתל-אביב, נכנס ער ברוארו והסתכל בציורים ה-אפסטרקטיים. אחר גיבש לבעל הגלריה, **נעים כסין**, ואמר: "איך אתה לא מתבייש להציג ציורים של גוי?" "מאיפה אתה יודע שהוא לא יהודי?" שאל נעים. "רואים לפי הציורים", השיב האיש. אגב, לפי ההלכה ז'אן הוא יהודי. אביו אמנם היה נוצרי אבל אמו יהודיה.

כתב גולדברג שירים בהסתר. עתה הוא כבר לא יכול להתי-אפק יותר והוא מחפש מלחי-נים וזמרים שיבצעו את שיריו.

המוציא לאור, **אברהם** ("כוש") **לוי**, שבין שאר מפע-ליו הוא מארגן גם את תח-רות הענקת המזלגות למסעות המעלות בישראל, צולם ב-ט-כס הסיום של המבצע על-ידי צלמי הטלוויזיה כשהוא סועד בחברתו של הטועם **יצחק** ("איוז") **ראגר**. כאשר שו-דר הקטע בטלוויזיה נחרד כו-שי בקטע שצולם נראה ראגר כשלפניו צלחת גדולה של סר-ים מהם נגס בהנאה רבה. מי-כיוון שכושני יודע כאדם דתי ושומר-מסורת, נחרדו רעיו ו-מכרו שסברו כי גם הוא אכל מאותה סעודה. כושי נאלץ ל-הודיע אישית לכל אותם רעים מוזעזעים כי הוא רק הצטלם באותה קטע, והסרטנים לא באו אל פיו.

איך מפחידים עם גיגי פרס?

מאז התפרסמו גילויי-העולם הזה על עסקיו של **גי פרס**, מנהלה של חברת הבניין אדגר ואחיו של שר-התחבורה **שמעון פרס**, מצ-או האמהות בקרית-גיגי שיטה בדוקה להאכיל את ילדיהם. ה-משתמשות באיום: "תאכל — או שאקרא לגיגי!" בינתיים נזכרו לדי השכונה במאורע שאירע בל-גיבעומר האחרון: הם אספו עצים להכנת מרו-רות. בין השאר נטלו גם גורי-עצים מבניו של גיגי שעמדו בשעת בנייתם. ממרפסת ביתו השקיף גיגי על ההכנות ולא אמר דבר. אבל שעה קלה לפני הדלקת המדורות ירד, כשמקל גדול בידו, הבריח את הילדי-ההרס את מיבני העצים שהכי-נו להדלקה. הילדים נקמו בו בשטיה מקורית: הם הדליקו מדורה אחרת במיגרש מרוחק, שרפו מעליה בובה שנשאה את שמו של גיגי.

יחידוש מהפכני חל בי-מערכת ידיעות אחרונות. עב-

עליזה אדר השחקנית הישראלית המתגוררת עתה באיטליה ומנהלת רומן עם המפיק ריימונדו קאסטלי, משתתפת עתה בהסרטת הסרט "טארה פוקי", בו היא מגלמת תפקיד אהובתו של איש "מאפיה" שרצה את אביה ושאותו היא הורגת בטכס הכלולות שלהם. בתום צילומי הסרט מתכוננת עליזה לככב בקופודוקציה ישראלית-איטלקית בשם "אהבה בירושלים" בהפקת קאסטלי, כשבתפקיד המרכזי הגברי יופיע לצידה הבמאי-מפיק-שחקן הישראלי ישעיהו (ישו) קולר (לידה), איתו הצטלמה על במת החסרטה בקלבריה.